

La rosa de l'adéu

Joan Manuel Serrat

La llarga nit de l'hivern
S'ha encès quan de sotamà
El roser ha fet una rosa
Més vermella que la sang

Darrer sospir de l'estiu
Penyora de la bonança
Ocell que ha caigut del niu

Festeja amb un raig de sol
Arrecerada a un xiprer
¿Fas tard o véns massa d'hora
Meravellós malentès?

Nascuda contra corrent
Desafiant les gelades
I plantant-li cara al vent

Com una flor de paper
No escoltaràs el zum-zum
De les abelles xuclant-te
Ni escamparàs cap perfum

Mai no et regalarà el sol
La son de les migdiades
Ni els capvespres de juliol

Però abans no t'escanyin
Les impacients mans de l'hivern
La tarda et mira i s'alegra
Es detura i es sorprèn

Amb una petita i breu
Talment la flor dels teus llavis
Rosa roja de l'adéu